

8. navadna nedelja C

Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro; iz preobilja srca govorijo njegova usta. (Lk 6,45)

Prvo berilo

Sirah 27,4-7

Če tresemo rešeto, ostanejo na njem odpadki, podobno je s smetmi v človekovem govorjenju. Lončarsko posodo preizkuša peč, tako človeka preizkusimo v pogovoru z njim. Nego drevesa dokaže njegov sad, tako beseda razodene misli človekovega srca. Ne hvali moža, dokler ne spregovori, tako namreč preizkušamo ljudi.

Drugo berilo

1 Korinčanom 15,54-58

Bratje in sestre, ko si bo to, kar je uničljivo, obleklo neuničljivost, in to, kar je umrljivo, obleklo neumrljivost, tedaj se bo izpolnila beseda, ki je zapisana: Smrt je použita v zmagi. Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo? Želo smrti je greh, moč greha pa je postava. Hvala torej Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Zato, moji ljubi bratje, bodite stanovitni, neomahljivi, nadvse uspešni v Gospodovem delu, saj veste, da vaš trud v Gospodu ni prazen.

Evangelij

Luka 6,39-45

Tisti čas je Jezus povedal učencem tole priliko: "Mar more slepi voditi slepega? Ali ne bosta oba padla v jamo? Učenec ni nad učiteljem. Toda vsak, ki bo izučen, bo kakor njegov učitelj. Kaj vendar gledaš iver v očesu svojega brata, bruna v svojem očesu pa ne opaziš? Kako moreš reči svojemu bratu: 'Pústi, brat, da vzamem iver, ki je v tvojem očesu,' če sam ne vidiš bruna v svojem očesu? Hinavec, odstrani najprej bruno iz svojega očesa in potem boš videl, da lahko odstraniš tudi iver iz očesa svojega brata. Ni dobrega drevesa, ki bi rodilo slab sad, in spet ne slabega drevesa, ki bi rodilo dober sad. Vsako drevo namreč spoznamo po njegovem sadu. Smokev ne obiramo s trnja in grozdja ne trgamo z robidovja. Dober človek

prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, hudoben pa iz hudobnega húdo; iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta."

V razmislek

Današnji odlomek iz evangelija nadaljuje z Jezusovimi napotki glede ravnanja z drugimi. Nekaj primerjav in primerov, ki prikazujejo Jezusov nauk in se osredotočajo na njegovo zapoved ljubezni, je bilo že omenjenih pred tem odlomkom. Sedaj pa se srečamo še z nekaj prisposodobami, s katerimi nam želi Jezus približati bistvo krščanskega odnosa z drugimi, ki naj bi omogočilo kvalitetno sobivanje drug z drugim.

Takoj na začetku vidimo opozorilo pred nevarno napačno lastno oceno in iz nje izhajajoče zahteve, da bi vodili druge. Napačna ocena lastnih vodstvenih sposobnosti, predvsem vodenja slepih po poti, ki naj bi jo bolje poznali kot drugi in s tem nepriznavanje lastnih napak in lastne slepote, se bo za vse slabo končala – v jami. Prepričanje, da smo boljši in bolj pametni od učitelja, je dokaz svoje lastne slepote. Predvsem pa je naloga vseh, ki želijo slediti Jezusu, da se trudijo postati **podobni** učitelju.

V odlomku, ki sledi, izpostavi Jezus težko tematiko – kako ravnati v primeru napačnega ravnanja s strani drugih. Opozarjanje lahko vedno nosi sporočilo lastne pomembnosti, hkrati pa lahko z njim druge prizadenemo. To Jezus opiše v prisposodbi z brunom in iverji. Zelo hitro vidimo resnične in dozdevne napake drugih, lastnih napak pa ne vidimo (pogosto ne namenoma, temveč zaradi nezavednega laganja samemu sebi). Pri tem je najbolj pomemben kritičen pogled na samega sebe. Ampak – samokritika ne pomeni samouničevanja! Takšen način samokritike ni nikoli konstruktiven in vodi zgolj do strahu in agresije, kar ni dobro ne za nas in ne za druge. Veliko bolj je pomembno, da sami nase gledamo iz kritičnega zornega kota – ko poskusimo gledati na nas same in druge z ljubečim Jezusovim pogledom, smo sposobni sprejeti in objeti lastne pomanjkljivosti. Če ravnamo tako, kot nas je učil Jezus, bomo avtomatsko postali bolj ponižni in bolj prizanesljivi do pomanjkljivosti drugih. Šele za tem imamo pravico omeniti bruno oz. iver in ljubeče omeniti možnosti odpravljanja. Le takšno ravnanje lahko v medosebnih odnosih koristi in jih izboljšuje.

Zadnja primerjava z drevesom je Jezusovim poslušalcem poznana že iz Stare Zaveze in poudari že povedano – če nekdo ravna pošteno oz. nepošteno je to stvar srca! "Srce" v Svetem Pismu ne predstavlja zgolj čustev, temveč predstavlja tudi razum in vest. Svetopisemski človek misli s srcem! "Iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta!" pravi pregovor, ki velja še dandanes. Mi pa lahko dodamo: "... in njegova dejanja!" Po človeških sadovih lahko prepoznamo njihovo srce.

Če vse skupaj povzamemo, lahko rečemo: kdor se v svojem srcu spremeni zaradi ljubečega Jezusovega pogleda v zavedanju lastnih napak, lahko v Jezusovem smislu uspe. Samo človek, ki se trudi sprejemati soljudi z Jezusovimi očmi in se trudi izvleči iz njih dobro in to dobro vzdrževati in s tem ne uničuje, temveč izboljša življenje in družbo, bo bil "kakor učitelj (Jezus)". (Lk 6,40)